

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobkyně: **MUDr. I. N.**, narozená dne X
bytem X
zastoupená advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 2. 2022, č. j. KUOK 21881/2022, ve věci
bodového hodnocení,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A) Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou doručenou soudu dne 22. 3. 2022 domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 2. 2022, č. j. KUOK 21881/2022, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Magistrátu města Přerova (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 25. 10. 2021, č. j. MMPř/216662/2021/DPRR/KIS, kterým správní orgán I. stupně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

zamítl dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), námitky žalobkyně proti provedení záznamu 12 bodů v registru řidičů na podkladě dvou záznamů bodů ke dni 11. 9. 2021 a provedené záznamy potvrdil.

B) Žaloba a vyjádření žalovaného

2. Žalobkyně požadovala, aby soud napadené rozhodnutí zrušil. Žalobní body soud shrnuje takto:

- a) žalovaný nerespektoval odvolací důvody a nezabýval se předloženými důkazními prostředky. žalobce předložil rozhodnutí jiných správních orgánů (např. Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, Městského úřadu Černošice ze dne 26. 3. 2019, č. j. MUCE 20786/2019 SO, Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020 a Magistrátu města Kladna ze dne 18. 3. 2019, č. j. ŘP/741/19-16/Ka), ze kterých vyplývá, jakým způsobem se správní orgány zabývaly kvalitou a formální správností provedení jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních a zároveň tím, že jednotlivá rozhodnutí v blokových řízeních po posouzení pak byly označené za nezpůsobilé pro provedení záznamů bodů v bodovém hodnocení řidiče. Dále z předložených rozhodnutí vyplývá ustálenost praxe správního orgánu a dále to, že je běžnou praxí posuzovat v řízení o námitkách proti záznamu bodů jednotlivé podklady z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů. U krajských úřadů by dle zásady legitimního očekávání měla existovat obdobná praxe při posuzování obdobných věcí;
- b) žalovaný posuzoval jen oznámení policie o spáchání jednotlivých přestupků, ta jsou však sama o sobě nedostatečnými podklady pro záznam bodů;
- c) jednotlivé podklady jsou nezpůsobilé pro záznam bodů. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době jeho spáchání, mělo by být jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou zákonnou povinnost porušil. Argument, že přestupce dal podpisem pokutového bloku souhlas nejen s tímto druhem projednání, ale i se správností takového rozhodnutí, je nesprávný, neboť od přestupce nelze očekávat znalost práva, tudíž nemůže za správnost rozhodnutí odpovídat. Pro způsobilost rozhodnutí být podkladem pro záznam bodů sice dle judikatury postačuje jistá zkratkovitost při popisu přestupkového jednání, ovšem konkrétní jednání konkrétní osoby musí být v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním;
- d) pokutové bloky série X č. X a série X č. X nesplňují požadavek dostatečné individualizace skutku, naproti tomu blok série X č. X ano, je tedy zřejmé, že i přes specifčnost blokového řízení a pokutového bloku samotného lze vydat rozhodnutí splňující zákonné požadavky;
- e) pokutový blok ze dne 11. 9. 2021, série X (dále jen „pokutový blok“) je nezpůsobilý pro záznam bodů, neboť v kolonce č. 5 z popisu přestupkového jednání, nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsaného jednání, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jenž měla být porušena. V kolonce č. 6 je uvedena chybně právní kvalifikace, tj. § 125c/12) zákona o silničním provozu, kdy mělo být správně uvedeno § 125c odst.1 písm. k) zákona o silničním provozu. Přestupek v pokutovém bloku uvedený není vymezen konkrétním, individualizovaným jednáním.

Z pokutového bloku není patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení. Pokutový blok je tak nečitelný a obsahuje strohé a zkratkovité formulace, jejichž nepřipustnost vyslovil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39.

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl. Upozornil, že rozhodnutí jiných úřadů nebyla k odvolání přiložena, tudíž se jimi nemohl detailně zabývat, přičemž při své rozhodovací praxi čerpá z judikatury správních soudů. K odstraňování nejednotnosti ve výkladech právních předpisů je povolán především Nejvyšší správní soud. Dále uvedl, že prověřil všechny záznamy a žádná pochybení nezjistil. V řízení o námitkách je správní orgán I. stupně dle žalovaného oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam bodů, zda záznam bodů v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet zapsaných bodů odpovídá právní úpravě. Dále žalovaný popsal skutečnosti vyplývající z ověřené kopie pokutového bloku, oznámení o uložení pokuty ze dne 13. 9. 2021, č. j. KRPJ-96262-2/PŘ-2021-160041, trestního příkazu Okresního soudu Praha-západ ze dne 7. 11. 2017, č. j. 14 T 194/2017-42 (dále jen „trestní příkaz“) a dalších písemností založených ve správním spisu, přičemž dospěl k závěru, že oznámení o uložení pokuty odpovídá provedeným záznamům. Žalovaný popsal, co vyplývá z trestního příkazu a dále uvedl, že z pokutového bloku je dle žalovaného zřejmé, že přestupek spáchala žalobkyně, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena, a tudíž zjištěními z pokutového bloku bylo postaveno najisto, že údaje uvedené v oznámení o uložení pokuty odpovídají pokutovému bloku a ten je proto způsobilý pro záznam bodů do registru řidičů. Dále uvedl, že tvrzení ohledně chybné právní kvalifikace je nepravdivé, když z pokutového bloku jednoznačně vyplývá, že se jednalo o právní kvalifikace dle § 125c odst.1 písm. k) zákona o silničním provozu.

C) Posouzení věci krajským soudem

4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez jednání.
5. Předně krajský soud vyhověl návrhu žalobkyně ze dne 13. 5. 2022 na přednostní projednání věci, když ta osvědčila, že řidičské oprávnění je nezbytné pro výkon jejího povolání, tj. výkon lékařské praxe i mimo její ordinaci (v domácí péči pacientů).
6. Ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ukládá žalobkyni povinnost uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobkyni a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů žalobkyně považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné, přičemž každý žalobní bod je způsobilý projednání v té míře obecnosti, ve které byl formulován. Uvedla-li proto žalobkyně obecně (jako nadpis dílčí kapitoly žaloby) pouze „Nerespektování odvolacích důvodů“, jedná se o výtku nenaplněnou jakýmkoli konkrétním skutkovým obsahem, a proto se jí soud nemohl nijak blíže zabývat. Úkolem soudu jakožto nestranného posuzovatele není za žalobkyni žalobní body domýšlet.
7. Dále krajský soud uvádí, že absence reakce žalovaného na rozhodnutí jiných správních orgánů, kterých se žalobkyně dovolává, nemůže činit žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným, neboť z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobkyně tato

rozhodnutí ani jakákoli jiná rozhodnutí, která by svědčila o existující správní praxi, k odvolání ani jeho doplnění nedoložila. Učinila tak teprve k žalobě. Nad rámec uvedeného krajský soud uvádí, že žalobkyně v doplnění žaloby odkazovala na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Krajského úřadu Jihočeského kraje, které taktéž nedoložila.

8. Krajský soud uvádí, že správní praxe zakládající legitimní očekávání ve smyslu § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „s. ř.“), je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (případně i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Této zásady se lze proto stěží dovolávat odkazem na 4 rozhodnutí jiných správních orgánů v téže agendě. Zásada tak byla žalobcem nesprávně aplikována. Poukázat lze v této souvislosti na bohatou a ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, který např. v rozsudku ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, v reakci na totožné argumenty (ve věci tamního stěžovatele zastupoval týž advokát) uvedl: „*V této souvislosti NSS připomíná relativní vázanost správních orgánů dosavadní správní praxí (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č. 6 Ads 88/2006-132, č. 1915/2009 Sb. NSS). Stěžovatelem předložená čtyři rozhodnutí jiných správních orgánů neprokazují, že zde existuje správní praxe, jež by stěžovateli zakládala legitimní očekávání. Mohla nanejvýš prokazovat to, že v aplikaci rozhodných právních norem panuje mezi jednotlivými krajskými úřady (resp. správními orgány I. stupně) jistá nejednotnost, kterou je vhodné odstranit. K odstraňování nejednotnosti ve výkladu právních předpisů v oblasti správního práva je povolán především právě NSS.*“
9. Poněkud nepochopitelná je pro krajský soud skutečnost, že se žalobkyně v žalobě dovolává legitimního očekávání „odlišné“ správní praxe spočívající v nevycházení v řízení o námitkách proti záznamu bodů toliko z oznámení o uložení pokuty. Z obsahu správního spisu totiž vyplývá, že správní orgán I. stupně v posuzované věci zcela v souladu s požadavkem žalobkyně pokutový blok opatřil a jehož obsahem se v rozhodnutí podrobně zabýval.
10. Krajský soud zdůrazňuje, že ustálená judikatura důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového či standardního řízení o přestupku) oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44).
11. Jde-li o zpochybnění skutečností obsažených v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na základě kterého je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, a následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v blokovém řízení, resp. že se daného jednání vůbec nedopustil atp.), je třeba, aby správní

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů (rozsudek ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS).

12. Krajský soud uvádí, že v posuzované věci opatřil a přezkoumával správní orgán I. stupně předmětný pokutový blok nadbytečně. Zda je třeba doplnit správní spis o vydané pokutové bloky, či jiná rozhodnutí, na jejichž podkladě bylo vytvořeno oznámení o uložení pokuty, je totiž vždy třeba posuzovat individuálně v závislosti na kvalitě uplatněných námitek. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu přitom vyplývá, že povinnost správního orgánu vyžádat si pokutový blok v daném typu řízení, obsahuje-li oznámení o přestupku potřebné náležitosti, nastupuje pouze v případě konkrétního tvrzení žalobce, které je způsobilé vzbudit důvodné pochybnosti o správnosti provedeného záznamu v registru řidičů. V rozsudku ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74 Nejvyšší správní soud s odkazem na dřívější rozsudek ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, uvedl: „(...)oznámení o uložení blokové pokuty není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. V případě, že se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů. Nejvyšší správní soud však dále zdůrazňuje, že tyto závěry nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy.“
13. Žalobkyně však v námitkách proti záznamu bodů ze dne 22. 9. 2021 toliko obecně konstatovala, že proti záznamům bodů vznáší námitky (tyto konkretizovala pouze v podnětu na zahájení přezkumného řízení jiného správního orgánu adresovaného Policií ČR). Žádné konkrétní námitky, jež by vyvolávaly nutnost porovnávat obsah oznámení o uložení pokuty se samotným pokutovým blokem, žalobkyně neuplatnila. Správní orgán I. stupně tudíž, neměl-li sám pochybnosti, nebyl povinen pokutový blok vyžadovat, a když už tak jediné k ověření skutečnosti, zda je tento blok podepsán obviněnou z přestupku.
14. Krajský soud tudíž shrnuje, že žalobní námitka, že správní orgány nevycházely při vydání rozhodnutí z pokutových bloků, se zcela míjí s obsahem správního spisu, a zásada ochrany legitimního očekávání byla žalobkyní zcela nesprávně aplikována. Žalobní body a) a b) jsou tak v celém rozsahu nedůvodné.
15. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda deliktní jednání, které je v rozhodnutí popsáno, spočívá v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému deliktnímu jednání dle přílohy k zákonu o silničním provozu. Nelze však s ohledem na zásadu presumpce správnosti aktů orgánu veřejné moci akceptovat právní názor, že v řízení o námitkách podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu se přestupci opětovně otvírá prostor pro uplatnění jakýchkoliv námitek, které mohl uplatnit v řízení o přestupku.

16. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87; či ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-49, bod 19).
17. Výčtem typových vad pokutových bloků bez vztahu ke konkrétním v posuzované věci relevantním podkladům, které žalobkyně učinila součástí žaloby jako žalobní bod c), se krajský soud pro jejich obecnost nezabýval.
18. Nedůvodný je dále žalobní bod d), neboť pokutové bloky série X č. X a série X č. X nebyly v posuzované věci vůbec použity. Namítala-li žalobkyně jejich existenci jako ukázkou toho, že některému z policistů se podařilo pokutový blok vyplnit způsobem z pohledu žalobkyně bezvadným, pak krajský soud připomíná žalobkyni, že soudům rozhodujícím ve správním soudnictví je svěřena ochrana veřejných subjektivních práv osob, nikoli stráž nad dokonalostí úkonů správních orgánů. Nelze proto dovozovat nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí z porovnávání správních aktů vydaných různými správními orgány a vyhodnocování toho, kterému policistovi se podařilo nejpodrobněji vyplnit pokutový blok.
19. Žalobkyně sice následně v žalobě namítla i vady konkrétních částí (kolonek č. 5 a 6) pokutového bloku, obsahově jsou však i tyto námitky opět pouze obecné a neobsahují žádné konkrétní tvrzení o natolik závažné vadě, která by činila pokutový blok nezpůsobilým podkladem pro záznam bodů ve smyslu citované judikatury.
20. Ačkoli žalobkyně namítla nečitelnost pokutového bloku a chybně uvedenou právní kvalifikaci, krajský soud se přesvědčil, že vyplněné údaje jsou na pokutovém bloku čitelné a kolonky jsou vyplněny tak, že obsahují veškeré potřebné údaje k dostatečné individualizaci skutku. Předně je v něm dostatečně identifikována žalobkyně jako přestupce. Identifikace jménem, datem narození a adresou spolu s údajem o osobním dokladu, z něhož byly tyto údaje ověřeny, je zcela dostatečná. Z pokutového bloku je zjištělné, jaké vozidlo žalobkyně řídila, kdy, kde a jakého jednání se dopustila, jak bylo toto jednání právně kvalifikováno a v jaké výši jí byla uložena pokuta. K tvrzené chybně uvedené právní kvalifikaci, krajský soud dodává, že na pokutovém bloku je uveden „§ 125c) 1 k)“. Právě písmeno k) je odvoditelné i z toho, jak osoba, která pokutový blok vyplňovala, toto písmeno psala i v jiných slovech na pokutovém bloku uvedeném (např. v slovu řidička). Dále písmeno k) nelze ztotožnit s číslem 2, když toto je na pokutovém bloku psáno zcela jinak (nezaměnitelně s písmenem k).
21. Dále nezbytná zkratkovitost údajů v pokutovém bloku není na úkor nezaměnitelnosti skutku. Uvedený způsob záznamu na pokutových blocích aproboval i Nejvyšší správní soud ve svých rozsudcích, např. ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, či ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39. V pokutovém bloku uvedené porušení § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu společně s uvedením toho, že řidička při změně jízdního pruhu ohrozila jiného účastníka, je dostatečně určité a je tak z uvedeného zřejmé, co žalobkyně porušila a jak. Tudíž, že naplnila § 12 odst. 5 věty první zákona o silničním provozu.

22. Krajský soud proto neshledal pokutový blok nezpůsobilým pro zápis bodů. Žalobní bod e) je tudíž také nedůvodný.

D) Závěr a náklady řízení

23. Jelikož neshledal krajský soud žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
24. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 24. května 2022

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu